

Bakiyeler

– zeyneb-beygo · 12 Ağustos 2010

Parmak ucumda yürüyorum şimdi,
Nefretini uyandırmamak için,
Böyle bir şey olursa,
Resmidir kendini kaybettiğinin...
Çok soğuktu o gün ellerin,
Kin doluydu gözlerin...

Duy sesimi be adam!
Ne olursa olsun,
Ben gidiyorum,
Birazdan vücudumu saracak raşeler,
Son bulacak yersiz düşler,
Birgün seni hala çok seviyorumların yerini,
Senden nefret ediyorumlar alacak,
Bundan sonra benim sevgililerim karabasanlar olacak!
.....

Yolun düşer işte o gün bana!
Yetemez olur kalbin, insafsızlıklarına,
Kaybolursun, ateşten ormanlarda!
Sen bilmezsin belki ama,
Artık hakim olamazsın vicdanına..
Bağırmaya başlamıştır melekler,
"Dur, yapma!"
Diğer bir taraftan şeytanlar,
"Dikkat et!Onlar seni kandıracaklar!"
Sen sıkışır mısın o zaman köşeye?
Perdeyi hafif aralayıp, bakmaz mısın, o olmayan masumiyetinle?

Ama elbet birgün görürsün,
Sen benim hiç olmayan dünümdün,
Vaveylalara kurban gideceğim,
Yeislere gömüleceğim!
Mutsuzluktan doğan mutluluklarımı kaybedeceğim!
Merak etme-etmezsin zaten,

Ben bahtiyar öleceğim!

(En yakın arkadaşım benim keder, e, o zaman bunlar da aşkımdan bakiyeler..!)